

10 398/15

KOMENDA WOJEWÓDZKA POLICJI

Poznań, 2015.08.03

W POZNANIU

Zespół Prawny

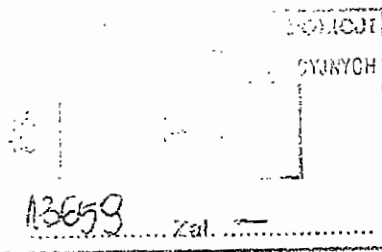
Pr. 67-026-61/15

P. H. Matecki
05-08-2015
ZASTĘPCA NACZELNIKA
WYDZIAŁU POSTĘPOWAŃ ADMINISTRACYJNYCH
KWP w Poznaniu
podinsp. Justyna Gorczyńska

WYDZIAŁ

POSTĘPOWAŃ ADMINISTRACYJNYCH

KWP w Poznaniu

OPINIA PRAWNA

W związku z prośbą (pismo A-III-WM-075/II-5/2015) o zajęcie stanowiska w sprawie dotyczącej stosowania przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 sierpnia 2014r. w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji (Dz. U. z 2014r. poz. 1224) w części dotyczącej wymagań normy PN-EN 14450 - wyjaśniam, co następuje.

Powołane wyżej rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych wydane zostało na podstawie art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1999r. o broni i amunicji, delegującej uregulowanie w drodze rozporządzenia szczegółowych zasad i warunków przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji.

Według § 2 tego rozporządzenia - broń i amunicję przechowuje się w odpowiednio przystosowanym do tego celu pomieszczeniu, zwanym dalej magazynem broni, lub w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy S1 według normy PN-EN 14450.

Zgodnie z § 7 rozporządzenia - urządzenia do przechowywania broni posiadają deklaracje zgodności z odpowiednimi Polskimi Normami lub certyfikaty zgodności z odpowiednimi Polskimi Normami, wydane przez jednostkę certyfikującą akredytowaną przez Polskie Centrum Akredytacji.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych - państwa członkowskie są zobowiązane informować Komisję Europejską o każdym projekcie legislacyjnym zawierającym przepisy techniczne przed ich ostatecznym przyjęciem przez właściwy organ w procesie ustawodawczym. Projektodawca przepisów technicznych zgodnie z art. 8 ust. 3 w/w dyrektywy jest obowiązany do przesłania Komisji ostatecznego projektu przepisów technicznych.

p. 695r

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 23 kwietnia 2013r. sygn. akt I SA/Po 108/13 wskazał, iż "jeśli wskazanej procedury notyfikacyjnej nie przeprowadzono, to przepis techniczny nie może być stosowany przez organy administracji publicznej."

W świetle § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 ze zm.) - notyfikacji norm podlegają normy krajowe oraz ich zmiany, z wyłączeniem tych norm, które są wprowadzeniem normy europejskiej lub normy międzynarodowej.

Według § 4 tego rozporządzenia - notyfikacji aktów prawnych podlegają akty prawne zawierające przepisy techniczne.

Przepis techniczny – jest to przepis ustalający wymagania techniczne albo bezpośrednio, albo przez włączenie treści normy, specyfikacji technicznej lub kodeksu postępowania, albo przez powołania się na nie.

Określa on:

wymagania techniczne które muszą być spełnione przez produkt: wyrób, usługę;

zasady postępowania podczas realizacji procesu.

Przepis techniczny może zawierać postanowienia sformułowane w sposób ogólny lub z podaniem szczegółów technicznych, może powoływać się na uznane reguły techniczne, może zawierać tekst normy włączony dosłownie lub w treści.

Według § 13 a w/w rozporządzenia - przy ogłaszaniu aktu prawnego zawierającego przepisy techniczne zamieszcza się informację o dokonaniu jego notyfikacji z odniesieniem się do dyrektywy 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998r. z późn. zm.).

Rozporządzenie z dnia 26 sierpnia 2014r. zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 14 stycznia 2014r. (pod numerem 2014/0022/PL), zgodnie z § 4 cytowanego rozporządzenia, a informacja o notyfikacji umieszczona została w Dz. U. z 2014r. poz. 1224.

Przepis art. 1 ust. 9 dyrektywy 98/34/WE stanowi, iż termin "przepisy techniczne" oznacza *specyfikacje techniczne i inne wymagania, włącznie z odpowiednimi przepisami administracyjnymi, których przestrzeganie jest obowiązkowe, de jure lub de facto, w przypadku wprowadzenia do obrotu lub stosowania w Państwie Członkowskim ; jak również przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne Państw Członkowskich, z wyjątkiem tych określonych w art. 10, zakazujących produkcji, przywozu, obrotu lub użytkowania produktu.*

Przepisy techniczne obejmują de facto przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne Państwa Członkowskiego; które odnoszą się albo do specyfikacji technicznych lub innych wymagań lub do kodeksów branżowych lub kodeksów postępowania lub innych wymagań, a których stosowanie pociąga za sobą damniemanie zgodności ze zobowiązaniami nałożonymi przez wspomniane przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne."

W postanowieniu z dnia 28 maja 2014r. II GSK 516/13 (LEX nr 1467677) Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż z uregulowań w/w dyrektywy, a także rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych wynika, że rola Komisji Europejskiej w procedurze notyfikacji przepisów technicznych nie ma charakteru wyłącznie konsultacyjnego lecz stanowczy.

Dyrektywa 98/34/WE określa procedurę informacyjną w dziedzinie norm oraz procedurę informacyjną w zakresie przepisów technicznych.

Norma PN-EN 14450 nie stanowi przepisu prawa, przepisami prawa są bowiem przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 sierpnia 2014r. w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji, które powołują się na tę normę. W ocenie opinijacej - takie powołanie się na normę w przepisach technicznych wykonawczych nie jest sprzeczne z prawem, skoro przepisy te (a więc akt prawny a nie norma) zostały notyfikowane Komisji Europejskiej.

Niezależnie od powyższego - Policja nie może rozstrzygać o konstytucyjności rozporządzenia z ustawą. Zobligowana jest natomiast do przestrzegania konstytucyjnej zasady praworządności, ustanowionej w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W tym miejscu stosownym będzie przytoczenie treści Wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23.04.2009 r., sygn. akt. II GSK 876/08 „, zgodnie z konstytucyjną zasadą praworządności, ustanowioną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej: "Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa". Działanie na podstawie prawa oznacza między innymi, działanie na podstawie przepisów prawa obowiązujących w dniu wydawania decyzji administracyjnej. Konstytucyjna zasada praworządności nakłada na organy orzekające obowiązek ustalenia mocy wiążącej przepisu prawa w dniu wydania decyzji.

Zasada praworządności została powtórzona w art. 6 k.p.a. Na tle powołanego przepisu, który nakazuje organowi administracji publicznej działanie na podstawie przepisów prawa (należycie ustanowionych) należało rozważyć, czy organy administracji publicznej, stosując przepisy prawa, są upoważnione do oceny poprawności ich ustanowienia. Przedstawiony problem wymaga przede wszystkim uwzględnienia, że tylko Trybunał Konstytucyjny i sądy administracyjne (w odniesieniu do aktów prawa miejscowego) mogą orzec o niezgodności danego aktu z przepisami prawa wyższego rzędu ze skutkiem utraty mocy obowiązującej zakwestionowanego aktu. Sądy powszechne i administracyjne są uprawnione jedynie do odmowy stosowania przepisów aktów podustawowych ustanowionych sprzecznie z prawem obowiązującym, co jednak nie powoduje utraty mocy obowiązującej tych przepisów. Taki pogląd był wielokrotnie wyrażany w orzecnictwie, między innymi Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 marca 1994 r., sygn. akt III ARN 4/94 (niepublikowany) przyjął, że "W sądowej kontroli decyzji administracyjnych mieści się w szczególności kontrola legalności i zgodności z ustawami podustawowych normatywnych aktów wykonawczych. W tych ramach istnieje obowiązek sądu administracyjnego badania, czy przepis stanowiący podstawę rozstrzygnięcia o prawach i obowiązkach stron postępowania administracyjnego znajduje oparcie w upoważnieniu ustawowym i nie wykracza poza jego zakres oraz czy jest zgodny z normami ustawowymi, regulującymi stosunki prawne, stanowiące przedmiot rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej". W orzecnictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że sąd administracyjny, w ramach kontroli zgodności z prawem zaskarżonej decyzji, nie może wprawdzie uchylić aktu podstawowego,

stanowiącego jej podstawę, jednak w wypadku stwierdzenia, że taki akt jest niezgodny z ustawą, jest władny odmówić jego zastosowania w konkretnej sprawie i ocenić zgodność decyzji z przepisami ustawy (por. np. wyrok NSA z 3 stycznia 1984 r., sygn. akt II SA 1797/83; ONSA 1984, nr 2, poz. 97 oraz wyrok składu siedmiu sędziów NSA z 19 listopada 2001 r., sygn. akt FSA 3/01; ONSA 2002, nr 2, poz. 49).

Natomiast brak jest dostatecznych podstaw do przyjęcia, że organy administracji są uprawnione do oceny zgodności stosowanego przepisu prawa z przepisami regulującymi zasady i tryb stanowienia prawa oraz do odmowy zastosowania przepisu uznanego za niezgodny z aktem normatywnym wyższego rzędu, także wtedy, gdy chodzi o przepis podustawowy. Organy administracji publicznej, przestrzegając zasady praworządności, nie mogą odmawiać stosowania obowiązujących przepisów, nawet wówczas, gdy dostrzegają ich niezgodność z ustawą lub Konstytucją.”

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, overlapping strokes. The signature is located on the right side of the page, below the main text block.